

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології на тему:
ДИАЛЕКТНІ АРЕАЛИ КОРЕЇ

Студентки групи Кор20-21
факультету східної та слов'янської філології
денної/заочної форми здобуття освіти
Освітньої програми:
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.06 Східні мови та літератури
(переклад включно),
перша корейська
Домачук Ірини Максимівни

Науковий керівник:

Орос Руслана Олегівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ІСТОРИЧНО-ГЕОГРАФІЧНЕ ПОХОДЖЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ДІАЛЕКТНИХ АРЕАЛІВ	6
1.1 Канвонський діалектний ареал.....	11
1.2 Кьонсанський діалектний ареал.....	15
1.3 Чолласький або діалектний ареал Чолла	19
1.4 Чеджуський діалектний ареал	24
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1	27
РОЗДІЛ 2. ВІДМІННОСТІ ДІАЛЕКТНИХ АРЕАЛІВ ПІВНІЧНОЇ ТА ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ.....	28
2.1 Пхьонанський діалектний ареал.....	29
2.2 Хамгьонський діалектний ареал.....	30
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2.....	32
РОЗДІЛ 3. ВИМИРАННЯ ДІАЛЕКТІВ ТА СПОСОБИ ЗБЕРЕЖЕННЯ	33
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 3.....	35
ВИСНОВОК	36
АНОТАЦІЯ	38
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	39

ВСТУП

Корея - країна з багатою культурною спадщиною, і одним з важливих елементів її спадщини є мова. Услід за географічними та історичними умовами розвитку, в корейській мові утворилися різноманітні діалектні варіанти, які різняться один з одним лексикою вимовою та граматиною. У даній курсовій роботі досліджуються багатоманітні діалектні ареали Кореї та їх специфіка.

Метою цієї курсової роботи є дослідження того, які фактори мали ефект на утворення і розвиток діалектних варіантів корейської мови та які характеристики визначають ті чи інші діалекти.

Корейська мова є однією з найцікавіших та найскладніших для вивчення мов у світі. Корейська мова є державною на території Республіки Корея та КНДР, та має поширення у таких країнах як Японія, Китай, деяких центральноазійських країнах серед корейської діаспори та США. Загальне число мовців досягає 80 мільйонів. Діалектні ареали Кореї сформувалися протягом багатьох століть під впливом різноманітних історичних, соціокультурних, географічних та інших факторів.

Діалектні ареали - це території, де вживані певні діалекти мови. (Фердинанд де Соссюр, 1916р.)

Діалекти - це різновиди мови, які відрізняються за фонетикою, граматиною та лексикою від мовної норми. На території країни може існувати кілька діалектних ареалів, де використовуються різні мовні варіанти, в залежності від регіону, в якому проживають мовці. (Фердинанд де Соссюр, 1916р.)

Діалектні ареали Кореї, з однієї сторони, насичують корейську мову багатоманітними варіантами та говорами, а з іншої сторони, можуть створювати складнощі для розуміння та спілкування між людьми з різних регіонів країни. Для того, щоб краще зрозуміти діалекти корейської мови, необхідно вивчити їх особливості та зв'язок з історією та культурою різних регіонів Кореї.

У даній курсовій роботі ми досліджували питання впливу географічних та історичних умов на формування діалектів, зокрема розглядаються діалекти Південної та Північної Кореї, які мають свої відмінності та особливості. Також ми досліджували

питання збереження діалектів в зв'язку з процесами глобалізації та стандартизації мови.

Дослідження діалектних ареалів корейської мови також є важливим з точки зору збереження культурної спадщини Кореї. Крім того, дослідження діалектних ареалів може мати практичне застосування в галузі лінгвістики та перекладу. Знання про різноманітні діалекти корейської мови може допомогти у покращенні якості перекладів та комунікації між носіями різних діалектів.

Діалектні ареали корейської мови можна умовно розділити на північний та південний ареали. Північний ареал охоплює територію Північної Кореї та окремі райони Південної Кореї, а південний ареал - більшу частину території Південної Кореї. Окремими діалектними регіонами є долина річки Хан та острів Чеджу.

Основними діалектами корейської мови є північний пхьонханський, центральний чхунчхонський та південний чоллахэській діалекти. Крім цього, існує ще більше 10 діалектів, які відрізняються від стандартної версії корейської мови вимовою, лексикою та граматиною.

Аналіз взаємовпливу діалектів та стандартної версії корейської мови відображається у тому, що в деяких випадках під впливом стандартної версії діалекти поступово зникають, а в інших випадках вони продовжують розвиватись, адаптуватись та змінюватись під впливом нових соціально-економічних та культурних умов.

Актуальність проблеми вивчення діалектів зумовлена високою стандартизацією корейської мови. Все більше і більше людей починають використовувати класичний вид мови у соцмережах та повсякденному житті, а також більшість лінгвістів вчать стандартну версію корейської мови. Тому кількість носіїв діалектів корейської мови зменшується і вони поступово вимирають. Але діалекти як і стандартна версія мови містять в собі культурний склад, мають свою історію створення і вплив на класичну версію.

Об'єктом дослідження цієї курсової роботи є діалектні ареали Кореї, діалекти, їх історія.

Предметом дослідження є характеристики діалектів, їх специфіка та спосіб збереження.

Основна мета дослідження полягає у висвітленні характерних ознак тих чи інших діалектних ареалів.

Методи дослідження які використовуються для написання цієї курсової роботи – це описовий, який використовується для визначення та опису інформації про результати дослідження, виявлення всіх одиниць мови, її особливостей та функцій, метод порівняльно-історичного аналізу розвитку, утворення, впливу та походження явища діалектів у корейській мові.

Завдання дослідження полягає у:

1. Дослідженні територіальних особливостей діалектних ареалів Кореї.
2. Розглянути особливості діалектів і їх відмінності від стандарту.
3. Розглянути різницю діалектів Північної та Південної Кореї.
4. Розібрати способи збереження діалектів.

Теоретична значущість цього дослідження полягає в тому, що робота може зробити внесок у дослідженні діалектних ареалів Кореї, їх значимості на дослідження, та мотивувати у подальшому збереженні діалектів, підвищенню якості перекладу корейських текстів з розумінням специфіки всіх діалектів.

Наукова новизна роботи полягає у вивченні сленгу діалектних ареалів.

Практична цінність роботи зумовлена можливістю використовувати її як результати в лексико-семантичній та перекладацькій практиці, а також використання для таких дисциплін як теорія та практика перекладу, стилістика, лексикологія, художній переклад, історія Кореї тощо.

Структура роботи складається зі вступу, першого розділу у якому розглядається історичний та географічний вплив на утворення, а також окремо діалектні ареали південної Кореї з їх особливостями, другого розділу де розглядаються головні відмінності діалектних ареалів північної та південної Кореї та окремо діалектні ареали північної Кореї, третього розділу де розглядається спосіб вирішення проблематики вимирання діалектів, висновку роботи, анотації на англійській мові.

РОЗДІЛ 1. ІСТОРИЧНО-ГЕОГРАФІЧНЕ ПОХОДЖЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ДІАЛЕКТНИХ АРЕАЛІВ

Корея має багату історію і яскраву культуру, що відображається в різних діалектах, які говоряться в різних діалектних ареалах країни. На Корейському півострові існують два головних діалекти корейської мови: центральнокорейський та чеджуський. Чеджуський діалект є характерним для острова Чеджу, тоді як центральнокорейський діалект поділяється на кілька наріч, кожна з яких містить кілька різних говорів.

Пхьонанський діалект, або північно-західне наріччя, поширений на північному заході Корейського півострова, на території Пхьонанської провінції (КНДР) та на прикордонних землях Кореї та південно-східної Маньчжурії (КНР). Головним говором є Пхеньянський говір, який використовується в Пхеньяні та є основою літературної мови в КНДР.

Хамгьонський діалект, або північно-східне наріччя, поширений на північному сході Корейського півострова, на території Хамгьонської провінції (КНДР) та на прикордонних землях Кореї та західної Маньчжурії (КНР). Більшість корейської діаспори в Китаї, Казахстані та Україні використовують Хамгьонський діалект.

Центральне наріччя поширене в центральній частині Корейського півострова, в історичних провінціях Кьонгі, Хванхе і Канвон, які розділені між КНДР та Республікою Корея. Це наріччя поділяється на ряд говорів, зокрема, Сеульський говір, який є центральнопівнічним і поширеним в Сеулі та на території провінції Кьонгі. Він взятий за основу корейської літературної мови у Республіці Корея. Йондонський говір, що є східним говором, поширений в регіоні Йондон, на сході провінції Канвон. Чхунчхонський говір є південним говором і поширений на території історичної провінції Чхунчхон.

Чолласький діалект є одним із поширених діалектів на південному заході Корейського півострова, на території історичної провінції Чолла (Республіка Корея). Кьонсанський діалект є іншим поширеним діалектом на південному сході Корейського півострова, на території історичної провінції Кьонсан (Республіка Корея)

та деяких місцевостях Японії. Цей діалект поділяється на ряд говорів, включаючи Пусанський говір, який є південним говором, що поширений в Пусані та околицях, на території провінції Кьонсан, та Тегуський говір, який є центральним говором, поширеним в Тегу та околицях, на території провінції Кьонсан

Чеджуський діалект або Чеджуська мова є одним з діалектів корейської мови та поширений на острові Чеджудо. Він відрізняється від інших діалектів, оскільки зберігає середньовічні особливості корейської мови та має багато запозичень з китайської та японської мов.

У цілому, діалекти південнокорейської мови можна поділити на чотири основні групи:

- Чончонський. Чончонський діалект є дуже відмінним від стандартного південнокорейського, має свої власні звуки та вимову.
- Пусанський діалект. Він відрізняється від стандартного південнокорейського тим, що має більш м'яку вимову.
- Чхунчхонський діалект. Його особливістю є високі тони та різкі переходи між ними.
- Йондонський. Його особливістю є відсутність високих тонів та вимова "ㄷ" як "ㄴ".

Окрім того, у Кореї існує стандартна мова, відома як хаква (Hangugueo), яка базується на діалекті Сеула та має офіційний статус. Більшість корейців говорять цією мовою, яка є основним засобом комунікації в країні.

Утворення цих діалектів було вплинуто різними факторами, такими як географічне розташування, історичні події, національні традиції та взаємодія з сусідніми народами. Діалектні ареали в Південній Кореї сформувалися протягом тривалого періоду історії. Важливою причиною розвитку діалектів було географічне положення країни, що спричинило значні різниці в культурі та мові між різними регіонами.

Одна з найбільш ранніх форм діалектної різноманітності на території Південної Кореї пов'язана з розкладом Сілли (57-935 н.е.), однієї з найважливіших історичних держав Корейського півострова. У цей період відбувалася поступова асиміляція корейського населення з іншими етнічними групами, що привело до формування різних діалектних груп.

У період Корейської династії Чосон (1392-1910 н.е.), було встановлено стандартну мову на основі північнокорейського діалекту, що підкреслило значення цього регіону у формуванні мови та культури країни. Однак, цей процес не зміг повністю знищити діалектну різноманітність.

Другий період, з 1-го до 15-го століття, був пов'язаний з формуванням трьох головних діалектних груп: північно-західний, південно-західний та східний. Це було пов'язано зі зміною політичних та соціально-економічних умов, що вплинули на розвиток мови. Наприклад, у 7-му столітті Корея була поділена на три округи, кожен з яких мав свій власний діалект.

Протягом цього періоду корейська мова розвивалася в різних регіонах Кореї, що призвело до появи діалектних різниць. Найбільш відомими з них є північнокорейський діалект, який використовується у північній частині Кореї, та південнокорейський діалект, який використовується у південній частині Кореї, включаючи острів Чеджу.

Третій період, з 15-го століття до сьогодні, був пов'язаний з політичною роздробленістю території та ізоляваністю окремих регіонів Кореї. Це призвело до формування нових діалектних груп, зокрема, центрального діалекту, який є стандартним діалектом корейської мови. Третій період історії корейської мови (з 10-го по 16-те століття) характеризується значним розвитком літературної мови та збагаченням корейської лексики за рахунок запозичень з китайської та інших мов.

За часів третього періоду, корейська мова також розвивалася в різних регіонах Кореї, що призвело до подальшої розширення діалектних різниць. Відомими діалектними групами є північнокорейський, центральнокорейський та південнокорейський діалекти. В цей період також виникла група острівних діалектів, які використовуються на південному заході Кореї та на островах в Японському морі.

У 20-му столітті, після Другої світової війни та поділу Корейського півострова на Північну та Південну Кореї, стало видно значні різниці в мові та культурі між двома країнами. Північнокорейська мова була розвинута на основі північнокорейського діалекту, тоді як південнокорейська мова була розвинута на основі стандартного південнокорейського діалекту.

Діалекти в Кореї можуть бути досить відмінні один від одного, іноді настільки, що навіть носії мови з інших регіонів можуть зрозуміти один одного зі складнощами. Наприклад, люди, що говорять на Пхьонанському діалекті, можуть мати проблеми з розумінням Гончжуського діалекту та навпаки.

Також варто відзначити, що діалекти в Кореї можуть бути дещо вплинуті сусідніми мовами, зокрема, японською та китайською мовами, з якими Корея мала довгу історію культурного та торговельного взаємодії.

Діалектні ареали Кореї можна поділити на три основні групи: північнокорейський, центральнокорейський та південнокорейський.

Північнокорейський діалектний ареал займає північну частину Корейського півострова та включає провінції Пхьонан та Хамгьонг. Діалекти в цьому регіоні відрізняються від інших корейських діалектів своїми особливостями у фонетиці, граматиці та лексиці. Зокрема, північнокорейський діалект має більш вузький інтонаційний розмах та меншу кількість голосних звуків порівняно з іншими діалектами.

Центральнокорейський діалектний ареал охоплює провінції Чхунчхон, Гангвон та Канвон.

Південнокорейський діалектний ареал займає південну частину Корейського півострова та включає провінції Чолла, Чхунчхон та Канвон.

Окрім цих трьох основних діалектних ареалів, в Кореї існує також декілька регіональних діалектів, які відрізняються від основних груп.

Корейський півострів має гірську місцевість та кілька долинних рівнин, які вплинули на формування діалектних ареалів Кореї. Гірські ланцюги та річки ділять Корею на різні регіони, що призвело до виникнення різних діалектів, які відрізняються вимовою, лексикою та граматиною.

У північнокорейському діалектному ареалі, який займає провінції Пхьонан та Хамгьонг, зустрічаються різні варіанти фонетичних та граматичних форм, що відрізняються від інших діалектних ареалів. Цей регіон має велику кількість прибережних місцевостей та острівків, що вплинуло на розвиток його культури та мови.

У центральнокорейському діалектному ареалі, який охоплює провінції Чхунчхон, Гангвон та Канвон, діалекти мають більшу кількість звуків та різноманітність граматичних форм, порівняно з іншими діалектами. Цей регіон має багату історію та культуру, що відображається в його мові.

У південнокорейському діалектному ареалі, який займає провінції Чолла, Чхунчхон та Канвон, діалекти мають більшу кількість звуків та різноманітність граматичних форм, порівняно з іншими діалектами. Цей регіон має багату культуру та історію, яку відображає його мова. Також в південнокорейському діалектному ареалі є декілька регіональних діалектів.

Цікаво, що на початку 20 століття уряд Кореї почав пропагувати стандартизацію мови, що спричинило зменшення використання діалектів та збільшення використання стандартної корейської мови. Однак, деякі діалекти все ще зберігають свою популярність та використовуються в повсякденному житті людей в різних регіонах Кореї.

Крім регіональних діалектів, в Кореї також існує розрізнення між різними рівнями ввічливості в мовленні, яке відображає соціальний статус та відносини між людьми.

Ще одна цікава риса діалектних ареалів Кореї - це використання різних слів та виразів, які можуть бути специфічні для конкретного регіону. Наприклад, в Пусані (місто на південному сході Кореї) існує вживане там слово *돼지국밥* – "свинячий рисовий суп", тоді як в інших регіонах Кореї можуть вживатися інші назви для цього страви.

Також діалекти можуть відрізнятися за вживанням різних акцентів та інтонації. Наприклад, в Пусані вживається особливий акцент, що може здатися незвичним для носіїв інших діалектів.

Важливо відзначити, що діалекти в Кореї знаходяться під впливом стандартної корейської мови, яка є офіційною мовою країни та використовується у повсякденному житті, на телебаченні, радіо та в інших сферах. Проте, деякі діалекти можуть зберігати свої особливості та використовуватися в спілкуванні в регіональних контекстах.

Інша цікава риса діалектних ареалів Кореї - це використання різних граматичних конструкцій, які можуть бути відмінними від стандартної корейської мови. Наприклад, в деяких діалектах можуть вживатися інші форми дієслів, інші сполучники, та інші граматичні частини мови, що може призводити до зміни змісту речення.

Діалекти в Кореї також можуть відрізнятися від стандартної корейської мови за лексичним складом. Деякі слова та вирази можуть вживатися тільки в певних діалектах, або ж мати різне значення в різних діалектах. Наприклад, слово *머리* – у стандартній корейській мові означає "голова", але в деяких діалектах може означати "волосся".

Крім того, в Кореї існує також "мішаний" діалект, який називається "сейсеульський" діалект, який поєднує особливості діалектів різних регіонів та є популярним у столиці Кореї, Сеулі.

Усі ці діалекти є частинами багатой та різноманітної культурної спадщини Кореї.

1.1 Канвонський діалектний ареал

Діалектний ареал, що включає Центральне наріччя, Кьонгіський діалект, Хванхеський діалект або Канвонський діалект, є частиною корейської мови і використовується в центральній і південній частині Кореї.

Історія цього діалектного ареалу пов'язана з історією Кореї в цілому. За давніх часів Корея була розділена на три королівства: Когурьо на півночі, Пакче на півдні-заході і Сілла на південному сході. У 668 році Сілла підкорила інші два королівства і утворила Об'єднане Сілла. Це стало початком злиття мовних різниць в різних частинах Кореї.

У цей період корейська мова розвивалася на основі давньокорейської мови, але з часом виникли різні діалекти в залежності від регіону. Центральне наріччя, Кьонгіський діалект, Хванхеський діалект і Канвонський діалект - це лише кілька з різноманітних діалектів корейської мови, що розвинулися на різних територіях Кореї.

Утворення діалектного ареалу, який включає Центральне наріччя, Кьонгіський діалект, Хванхеський діалект та Канвонський діалект, пов'язане з історією розвитку корейської мови.

З часом регіональні діалекти стали розвиватися окремо, що призвело до виникнення різних діалектів корейської мови. У Центральній Кореї, на території сучасних провінцій Чхунчхон, Канвон і Чхунчхон Південний, виникло Центральне наріччя. Цей діалект відрізняється від інших діалектів звуковим співвідношенням звуків і застосуванням лексичних одиниць.

Кьонгіський діалект виник у провінції Кьонгі в південній частині Кореї. Хванхеський діалект розвинувся на сході провінції Чхунчхон. Цей діалект має свої особливості звучання, інтонації та лексики.

Канвонський діалект розвинувся на заході провінції Канвон. Цей діалект відрізняється від інших діалектів звучанням деяких звуків та застосуванням граматичних форм.

Кожен з діалектів у цьому ареалі має свої унікальні особливості, але загалом вони мають декілька спільних рис. Наприклад, у цих діалектах розрізняються голосні звуки "ㅏ" [eo] і "ㅓ" [o], що іноді змінюються місцями. Також вони мають відмінну вимову приголосних звуків, які зазвичай звучать коротше та з меншою напругою. Є також деякі відмінності в лексиці, наприклад, слово "їсти" у стандартній корейській мові - 밥 먹다 [bab mokda], а у Центральному наріччі – 먹다 [mokda].

У діалектах Хванхеського та Канвонського регіонів є певні особливості відмінності у граматиці, наприклад, вживання дієслова 하다 [hada] – "робити" без додання закінчення "-아/-어" [a/eo] на кінці, що відрізняється від стандартної мови. Також Хванхеський діалект має свою унікальну лексику, яка відрізняється від інших діалектів, наприклад, слово "хлопець" - 오빠 [oppa] у стандартній мові, а у Хванхеському діалекті - 형 [hyeong].

Крім того, у цих діалектах існують різні варіанти вживання слів, включаючи скорочення та аббревіації. Наприклад, слово "їсти" може бути висловлене як *먹다* [meokda] у стандартній мові, *머가다* [meogada] у Центральному наріччі, *먹꼬* [meokko] у Кьонгьоському діалекті, *밥먹다* [babmeokdi]. Особливості мовлення у різних наріччях цього діалектного ареалу можна проілюструвати на прикладі деяких слів та фраз. Наприклад, у Кьонгьоському діалекті замість стандартного слова для питання "що?" – *뭐?* [mwo] використовується форма *머냐?* [meonya], яка є більш інтимною та ближчою до розмовника.

У Хванхеському діалекті замість стандартного слова для питання "де?" – *어디?* [eodi] використовується форма *어디?* [eondi], а замість стандартного слова для питання "чому?" – *왜?* [wae] використовується форма *왜케?* [waekke], яка має емоційне забарвлення та виражає здивування або обурення.

У Канвонському діалекті замість стандартного слова для питання "коли?" – *언제?* [eonje] використовується форма *언능?* [eonneung], яка має більш неофіційний характер та може використовуватись у розмовах з друзями та родичами.

Ще одна особливість цього діалектного ареалу полягає у використанні різних форм мовлення в залежності від соціального статусу співрозмовника. Наприклад, у Кьонгьоському діалекті вживається форма мовлення *저* [jeo] – "я", яка є більш ввічливою, ніж стандартна форма *나* [na], яка використовується у розмовах з друзями та рідними. У Центральному наріччі та Хванхеському діалекті також використовуються відмінні форми мовлення для вираження поваги та ввічливості. Крім того, у цьому діалектному ареалі існують різні мовні табу та заборони. Наприклад, у деяких регіонах вважається неприйнятним вживання слів, які пов'язані зі смертю або негативними емоціями. Також у Кьонгьоському діалекті вважається

неввічливим вживання слова *ㄴ* [ne] – "так", замість нього використовують слово *ㅇ* [ye].

Наріччя цього діалектного ареалу мають також свою власну історію та культурний контекст, який вплинув на формування мовленнєвих традицій та особливостей. Наприклад, діалект Хванхеського регіону сформувався під впливом культури та мови сусідньої Китайської провінції Ляонін, а діалекти Кьонгського та Канвонського регіонів відображають вплив східноазійських мов та культурних традицій.

У діалектному ареалі, який включає в себе Центральне наріччя, Кьонгський діалект, Хванхеський діалект і Канвонський діалект, існує також певний сленг, який використовується у неформальних розмовах. Наприклад, у Кьонгському діалекті використовується слово *닥쳐* [dakchye] – "заткнись" або "не говори". У Хванхеському діалекті можна почути вживання слова *꽤* [kkwak] – "дуже" або "надзвичайно", а також слова *갑자기* [gabjagi] – "раптово" або "несподівано". У Канвонському діалекті замість стандартного слова "хороший" – *좋은* [joheun], можна вживати слово *좃든* [jotdoen], яке вживається в неформальних ситуаціях і має більш грубий характер. Ось ще декілька прикладів:

- У Центральному наріччі використовується слово *뽕터지다* [bbangteojida] – "розбагатіти", або "заробити багато грошей".
- В Кьонгському діалекті використовується слово *병신* [byeongsin] – "інвалід", але часто використовується як образливий термін.
- У Хванхеському діалекті використовується слово *답답하다* [dapdaphada] – "відчувати дискомфорт або задуху", але часто використовується для опису розлючення або обурення.

- В Канвонському діалекті можна почути вживання слова *잼민이* [jaemmini] – "людина, яка намагається бути цікавою або веселою, але зазвичай не виходить" (*Korean Dialect Dictionary*, 1997р.; *Naver Korean-English Dictionary*).

1.2 Кьонсанський діалектний ареал

Південно-східне наріччя або Кьонсанський діалектний ареал є одним з головних діалектів корейської мови, який знаходиться в регіоні Південно-Східної Кореї, зокрема в провінціях Кьонсан та Кьонгсан. Цей діалект належить до східних діалектів корейської мови, на відміну від західних діалектів, що належать до міноговіркової групи.

Історія утворення Кьонсанського діалектного ареалу пов'язана з розвитком корейської мови в регіоні Південно-Східної Кореї. Цей регіон був відносно ізольованим від інших частин країни, що призвело до того, що місцеві жителі зберегли своє унікальне наріччя. У своїй основі Кьонсанський діалект базується на східній групі корейських діалектів, але має свої особливості.

У минулому Кьонсанський діалект використовувався як мова місцевих селян, він був менш розповсюджений, ніж стандартна мова. Проте з появою масових засобів масової інформації, таких як телебачення та радіо, стандартна мова стала більш поширеною, і Кьонсанський діалект поступово зникає.

Зараз Кьонсанський діалект має свої особливості в граматиці, фонетиці та лексиці. Наприклад, він має свої власні варіанти дієслівних закінчень, та фонетичні особливості, наприклад, розрізнення між звуками "ㅈ" [j] та "ㅊ" [ch].

Історія Кьонсанського діалекту корейської мови сягає давніх часів. За даними археологічних розкопок, в цьому регіоні жили люди ще в епоху каменю, тож можна припустити, що корені цього діалекту сягають дуже далекого минулого.

Проте більш документованою історією Кьонсанського діалектного ареалу можна вважати період з 7 століття н.е. За той час цей регіон був одним з головних культурних

центрів Кореї, і тут розвивалися різні види мистецтва, такі як література, живопис, музика та танець.

Протягом великої частини історії Кореї Кьонсан був мало зв'язаним з іншими регіонами країни. Це призвело до того, що місцеве наріччя зберегло більшість своїх оригінальних особливостей, які і роблять Кьонсанський діалект відмінним від інших корейських діалектів.

Під час колоніального періоду від 1910 до 1945 року, японська мова стала домінуючою мовою у Кореї, і багато корейців навчалися її вживати. Це призвело до того, що деякі місцеві мовні особливості почали зникати з Кьонсанського діалекту.

Після закінчення Другої світової війни та злиття КНР та Південної Кореї в 1948 році, корейська мова знову стала домінуючою в Кореї, і Кьонсанський діалектний ареал продовжує розвиватися в межах цього нового контексту.

Південно-східне наріччя також поділяється на ряд говрів: Пусанський та Тегуський. Пусанський говір – це південний говір поширений на території міста Пусан та на околицях території провінції Кьонсан. Тегуський говір – це центральний говір поширений на території міста Тегу, а також на околицях міста Кьонсан. Також кьонсанський діалектний ареал поширений не тільки на території корейської історичної провінції Кьонсан і корейському півострові, а також займає деякі місцевості Японії.

Декілька прикладів фраз на кьонсанському діалекті:

- *안녕하세요?* [annyeonghaseyo?] – Стандартне привітання на корейській мові "Добрий день". У кьонсанському діалекті воно може звучати як *안녕하삼?* [annyeonghasam?].
- *뭐해?* [mwohaе?] – Стандартне запитання "Що робиш?" на корейській мові. У кьонсанському діалекті воно може звучати як "머하니?" (meohan-i?).
- *감사합니다* [gamsahamnida] – Стандартне "Дякую" на корейській мові. У кьонсанському діалекті може звучати як *고맙습니다* [gomapseumnida].

- **좋아** [joɦa] – Стандартне "Добре" або "Гарно" на корейській мові. У кьонсанському діалекті може звучати як **조라** [jora].
- **먹을래?** [meogeullae?] – Стандартне запитання "Ти хочеш їсти?" на корейській мові. У кьонсанському діалекті може звучати як **머글래?** [meogeullae?].
- **뭐라는지 몰라** [mworaneunji molla] – "Не знаю, що ти кажеш" на стандартній корейській мові. У кьонсанському діалекті може звучати як **멍따리/야** [meongdar-ya].
- **이거 뭐야?** [igeo mwoya] – "Що це?" на стандартній корейській мові. У кьонсанському діалекті може звучати як **이거 머냐?** [igeo meonya].
- **안돼** [andwae] – "Неможливо" на стандартній корейській мові. У кьонсанському діалекті може звучати як **아니오** [anio].
- **어디 갈 거야?** [eodi gal geoya] – "Куди ти підеш?" на стандартній корейській мові. У кьонсанському діалекті може звучати як **어디 갈 가?** [eodi gal ga].
- **맞아** [maja] – "Так" на стандартній корейській мові. У кьонсанському діалекті може звучати як **어리얼** [eorieol].

Також, кьонсанський діалект має граматичні відмінності. Наприклад: -**어** закінчення дієслів: у кьонсанському діалекті, дієслова можуть закінчуватися на -**어** замість стандартного -**어요**. Наприклад, **가다** [kada] - *йти* в стандартній корейській мові може звучати як **가어** [kaeo] на кьонсанському діалекті.

Використання слів **좀** [jom] і **조금** [jogeum] – "трохи" або "небагато" в стандартній корейській мові. У кьонсанському діалекті **좀** може використовуватися

для вираження положення або напруги, тоді як **조금** використовується для вираження кількості. Наприклад, **좀 더** [jom deo] - *трохи більше* або **좀 심하다** [jom simhada] - *дещо важко* у кьонсанському діалекті.

Вживання слова **이따** [idda] замість **지금** [jigeum] – "пізніше" або "скоро" в стандартній корейській мові, але у кьонсанському діалекті воно може використовуватися замість **지금** – "зараз". Наприклад, **이따 갈게** [idda galge] - *я піду зараз* у кьонсанському діалекті.

Вживання слова **뭐** [mwo] – *що* замість **무엇** [mueot] **뭐** є скороченою формою **무엇** у стандартній корейській мові, але на кьонсанському діалекті це слово часто вживається замість стандартного **무엇** у розмовній мові. Наприклад, **뭐라고?** [mworago] - *Що ви сказали?* у кьонсанському діалекті.

У кожного діалектного ареалу є свій сленг. Ось декілька прикладів сленгу, які можуть бути характерні для кьонсанського діалекту:

- **병신** [byeongsin] - дослівно "інвалід", але вживається як образливий вираз у кьонсанському діалекті.
- **망하다** [manghada) - "зіпсуватися" або "не вдалося" у стандартній корейській мові, але у кьонсанському діалекті може вживатися як синонім до виразу **미안해** [mianhae] - *вибачте*.
- **귀찮다** [gwichanta] - "незручно" або "неприємно" у стандартній корейській мові, але у кьонсанському діалекті може вживатися як сленговий вираз для вираження "нудьги" або "лінивості".
- **안스럽다** [ansseureopda] - "соромно" у стандартній корейській мові, але у кьонсанському діалекті може вживатися як вираз для вираження "низької самооцінки" або "нездатності".

- *돌아가다* [doragada] - "повертатися" у стандартній корейській мові, але у кьонсанському діалекті може вживатися як сленговий вираз для вираження "згадувати минуле" або "згадувати про когось, хто помер".
- *빵셔틀* [bangsyoteul] - це вираз, який використовується для опису автобуса або потяга, який забезпечує транспорт між різними містами або регіонами. Цей вираз походить від англійської фрази *bread shuttle* – *шаттл-бус із хлібом*, що може бути пов'язано з тим, що такі види транспорту часто використовуються для перевезення хліба між містами.
- *빡세다* [bbakseoda] - цей вираз використовується для опису стану надмірної напруги або стресу. Він може бути вжитий як прислівник *빡세게* [bbaksege], що означає "надзвичайно напружено".
- *갯통령* [gaptongryeong] - це скорочення від *갯부터 통곡까지 하는 대통령* [gabbuteo tonggokkkaji haneun daetongryeong], що дослівно означає "президент, який плаче від голови до ніг". Цей вираз може використовуватися для опису людей, які виявляють емоції надмірно чутливо або для позначення чутливих людей.
- *홀리다* [hollida] - "відчувати себе дивним" або "відчувати себе на задньому плані". Він може бути використаний для опису людей, які відчувають себе відокремленими від групи або для позначення тих, хто не знає, як поводитися у певній ситуації.
- *개새* [gaesae] - цей вираз є образливим і може бути використаний для опису людей, яких характеризує неприємна поведінка (*Korean Dialect Dictionary*, 1997р. *Dictionary of Korean Regional Dialects* 2021р.).

1.3 Чолласький або діалектний ареал Чолла

Чолла (Jeolla) - цей діалектний ареал знаходиться на південному заході Кореї і включає провінції Південний та Північний Чолла. Говоріння в цьому регіоні

відрізняється від стандартного корейського мовлення тим, що має мелодійний тон та повільний темп мовлення. Діалектний ареал, який охоплює південну частину Кореї, включаючи провінції Чолла-пукто (північ) і Чолла-намдо (південь).

Незважаючи на поширеність діалекту Чолла в регіоні, з поширенням стандартизованої південнокорейської мови, особливості діалекту Чолла поступово зникають, і мова стає більш однорідною.

Історія діалектного ареалу Чолла сягає часів держави Баекчже, яка існувала від 18 до 660 року н.е. У цей період на території Чолли виникли культурні та мовні традиції, які сформували особливості цього діалектного ареалу. Вплив на ці традиції мали і інші держави, які здійснювали вторгнення на територію Чолли, такі як Сілла, Корейська династія і Монгольська імперія.

У 15-16 століттях у регіоні Чолли відбувалися важливі події, такі як повстання під проводом Ю Хвана та війни між династіями Чосон та Янгбанг. Ці події також відобразилися на мові та діалектному регіону.

Після Другої світової війни та розділення Кореї на Північну та Південну мовна ситуація зазнала змін. У Південній Кореї, зокрема в Чоллі, розвивалася стандартна писемна мова на основі південнокорейських діалектів. Це призвело до втрати деяких особливостей діалекту Чолла в стандартній мові.

Також у другій половині 20 століття на території Чолли пройшли значні економічні зміни, пов'язані з індустріалізацією та масштабною міграцією населення від сільського господарства до міст. Це призвело до того, що деякі особливості діалекту, пов'язані з традиційним сільським життям, такі як використання специфічних термінів для опису рільництва та тваринництва, почали зникати.

Також варто зазначити, що вплив на формування чоллянського діалектного регіону мали не тільки зовнішні події, але й внутрішні фактори. Наприклад, на розвиток мови в регіоні впливали традиції та звичаї місцевих жителів, а також географічне розташування та інші природні чинники.

Зараз у регіоні Чолла все ще вживається діалект, але через загальну тенденцію до уніфікації мови його вживання поступово зменшується. Багато молодих людей вже

не вживають діалект і розмовляють стандартною південнокорейською мовою. Таким чином, діалект Чолла може стати загрозою вимирання в майбутньому.

Діалект Чолла відрізняється від стандартної південнокорейської мови у багатьох аспектах. Основні особливості цього діалекту полягають у вимові, граматиці та лексиці.

Діалект Чолла має свої особливості вимови, граматики та лексики, що відрізняють його від стандартизованої південнокорейської мови. До характеристичних особливостей вимови належать звуки "ㅏ" [ae] та "ㅓ" [e], які вимовляються як "ㅑ" [eo] та "ㅕ" [ueo], відповідно. Також відомо, що в деяких словах звук "ㅇ" [ng] відсутній, тоді як у стандартній мові він зазвичай вимовляється. Також, звук "ㅈ" (приблизний еквівалент у латиниці – [j]) частіше вимовляється як [ʃ] (приблизний еквівалент у латиниці - "sh"). Також, звук "ㄷ" (приблизний еквівалент у латиниці – [r] або [l]) може вимовлятися як [n] у деяких словах.

Одна з особливостей граматики діалекту Чолла - це використання скорочень слів, які є досить поширеними в повсякденному мовленні. Наприклад, слово *할 것이다* – буду робити може бути скорочено до *할까* в діалекті Чолла. Також відомо, що в деяких випадках діалект Чолла має свої особливості відмінювання дієслів, порівняно зі стандартною мовою. У граматиці діалекту Чолла також є деякі відмінності від стандартної мови. Наприклад, діалект використовує інший варіант множинного числа деяких слів. Крім того, у діалекті Чолла використовуються власні форми дієслів та іменників.

Щодо лексики, діалект Чолла має свої власні слівні форми та вживає деякі слова, які не вживаються в інших діалектах. Наприклад, у діалекті Чолла є свої варіанти слів "що", "як" та "де", що відрізняються від стандартного варіанту; слово *몰래* – тайно може бути замінено на *사기* в діалекті Чолла.

Крім того, у діалекті Чолла вживаються власні вирази та мовні конструкції, які відрізняються від стандартної мови. Наприклад, замість виразу "дуже" – *매우* [maeu] у діалекті Чолла вживається вираз "надзвичайно" – *아주* [achu].

Додаткові особливості діалекту Чолла:

- Підсилення твердого приголосного "ㄱ" [g] в кінці слів та заміна м'якого приголосного "ㅈ" [j] на твердий "ㅊ" [tch]. Наприклад, *같이* [gathi] – разом вимовляється як *갸치* [gatchi], а *얘기* [yaegi] – розмова - як *역치* [eogtchi].
- Заміна "ㅓ" [eo] на "ㅓ" [o] у деяких словах. Наприклад, *어디* [eoti] – де вимовляється як *오디* [oti], а *저기* [jeoki] – там як *조기* [jogi].
- Застосування скорочення слів. Наприклад, *하지마* – не роби цього скорочується до *하지*.
- Застосування діалектних варіантів слів замість стандартних. Наприклад, замість стандартного слова *사람* – людина, в діалекті Чолла можна чути *사괌* або *사람이*.
- Застосування відмінків в іншому порядку, ніж у стандартній корейській мові. Наприклад, *제가* – я може бути вимовлено як *째가* або *재가*.
- Використання специфічної форми дієслова *하다* – робити, яка в діалекті Чолла має варіант *해께* або *해께다*. Наприклад, *뭐가 해께요?* – Що ви робите? замість стандартного *뭐 해요*.
- Використання додаткових слів-прийменників, які не використовуються в стандартній корейській мові. Наприклад, в діалекті Чолла замість *가다* – йти можна чути *강안강다* або *강에 간다* – дослівно йти до річки.

- Заміна стандартного слівника дієслів у діалекті Чолла. Наприклад, замість *먹다* – їсти можна чути *마시다* або *꾸다* – пережовувати, а замість *자다* – спати - *잠자다* або *잠드다*.
- Заміна голосних звуків "ㅏ" [a] та "ㅓ" [o] на "ㅚ" [eo] у деяких словах. Наприклад, *바다* – море може бути вимовлено як *버더*, а *고기* – риба - як *겨계*.
- Використання специфічної граматики, яка відрізняється від стандартної корейської мови. Наприклад, у діалекті Чолла прикметник може виступати як підмет, а дієслово - як присудок. Також у діалекті Чолла іншим чином використовуються відмінки, вказівники місця та інші граматичні конструкції

Сленг Чолла-діалекту може включати багато виразів, які використовуються в повсякденному мовленні, і відрізняються від стандартної мови. Деякі з них можуть мати широке вживання в регіоні, а інші можуть бути більш обмеженими до певних підліткових або групових спільнот.

Декілька прикладів сленгових виразів, які можуть використовуватися в Чолла-діалекті:

- *보지 마* [boji ma] - "Не дивися"; це вираз, який може використовуватися, щоб зупинити когось від того, щоб він дивився на щось неприємне або непристойне.
- *짚따* [jinda] - "Нудьгувати"; це слово використовується, щоб описати когось, хто нудьгує або не має нічого робити.
- *헐* [heol] - "Ого!"; це слово використовується, щоб виразити здивування або подив над чимось.
- *괴물* [goetmul] - "Монстр"; це слово може використовуватися, щоб описати когось або щось, що вражає своєю величезністю або силою.
- *선배* [senbae] - "Старший учень"; це слово використовується, щоб звертатися до старших учнів в школі або в університеті.

Слово *멍청아* [mungcheonga] замість стандартного *멍청이* [mungcheongi], що означає "дурень". Також у цьому діалекті можна почути вживання слів *애꾸* [aeyu] або *귀여워* [gwiyeowo] – *милий* замість стандартних *귀여워요* [gwiyeowoyo] (*Korean Dialect Dictionary*, 1997p.; *Naver Korean-English Dictionary*).

1.4 Чеджуський діалектний ареал

Чеджу - цей діалектний ареал знаходиться на великому острові Чеджу, розташованому на південь від Кореї. Говоріння в цьому регіоні відрізняється від стандартного корейського мовлення тим, що має більш м'який тон та використовує багато діалектних слів.

Діалект Чеджу має довгу історію, пов'язану з історією острова Чеджу та його населення. Чеджу має власну культуру та традиції, які відрізняються від мейнстріму корейського суспільства.

Історично Чеджу було досить віддаленим від материкової частини Кореї, що дало змогу сформувати унікальну культуру та мовлення. Також на Чеджу були присутні колоніальні влади, такі як китайці та японці, які вплинули на мовлення на острові.

У період колонізації острова Чеджу японцями (1910-1945), японська мова стала пануючою на острові, але навіть у цей період діалект Чеджу залишався вживаним серед місцевого населення та зберігав свою унікальність.

Після звільнення Кореї від японської окупації в 1945 році діалект Чеджу знову став поширеним серед місцевого населення. Проте з розвитком туризму на острові, а також зі зростанням зв'язків між Чеджу та іншими регіонами Кореї, стандартний корейський діалект став все більш поширеним на острові, що призвело до зміни мовних практик на Чеджу.

Протягом історії Кореї, острів Чеджу часто ставав місцем епідемій та небезпечних захворювань, таких як чума та холера. Це призвело до того, що місцеві жителі

ставилися до приїжджих дуже обережно, що зберегло діалект Чедо від змін, які могли б відбутися під впливом інших мов.

У ХХ столітті, після приєднання острова Чеджу до Південної Кореї, діалект Чедо почав зазнавати дискримінації та забуття. Зараз діалект Чеджу знаходиться під загрозою зникнення через зміни у мовних практиках та зростання впливу стандартного корейського мовлення.

Діалект Чеджудського ареалу відрізняється від стандартного корейського мовлення за кількома ознаками, такими як тон, вимова та лексика. Наприклад, він має більш м'який тон, ніж стандартний корейський діалект, та використовує багато діалектних слів. Крім того, діалект Чеджу може мати відмінності в граматиці та синтаксисі в порівнянні зі стандартним корейським мовленням. Використання свого мелодійного тону, нагадує спів. Це може бути пов'язано з тим, що на острові Чеджу здавна була розвинена музична культура. До того ж, традиційні співи Чедо були дуже популярні в Кореї протягом століть.

Декілька особливостей, які роблять його відмінним від інших діалектів корейської мови:

- Вживання діалектних слів. Діалект Чедо містить багато слів, які відрізняються від стандартного корейського мовлення.
- Інші відмінності в вимові. Говоріння на діалекті Чедо має деякі відмінності в вимові порівняно з іншими діалектами корейської мови. Наприклад, звук "ㄷ" [s] на діалекті Чедо може звучати як "ㅅ" [sh] або "ㅈ" [j].
- Використання архаїчних слів.
- Використання унікальної граматики. Граматика на діалекті Чедо має свої відмінності, особливо в вживанні часток і суфіксів. Наприклад, у діалекті Чедо є частка ㄷ/ [ta] для позначення заявної форми дієслова, яка не вживається в стандартній корейській мові.

- Різні способи вимови голосних звуків. У діалекті Чедо голосні звуки можуть звучати інакше порівняно з іншими діалектами корейської мови. Наприклад, голосний звук "ㅡ" [eu] на діалекті Чедо може звучати як "ㅜ" [u].
- Вживання діалектних імен. У діалекті Чедо використовуються деякі імена, які не вживаються в інших регіонах Кореї.
- Вимова "ㅅ" [s] як "ㅆ" [sh].
- Вживання слова *얼마* замість *몇*. У стандартній корейській мові для питання "скільки?" використовується слово *몇*, але на діалекті Чедо замість нього використовується слово *얼마*.
- Вживання слова *시작* замість *시작하다* – *починати*. У стандартній корейській мові для позначення початку дії використовується слово *시작하다*, але на діалекті Чедо замість нього використовується скорочене слово *시작*.
- Вживання слова *희귀하다* замість *드문* – "рідкий".
- Вживання слова "오늘날" замість "요즘". У стандартній корейській мові слово "요즘" означає "останнім часом" (*Jeju Dialect Dictionary*, 2003р).

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

В результаті дослідження діалектних ареалів Кореї можна зробити висновок, що корейська мова має значну різноманітність діалектів, що залежить від географічного положення та історичних факторів.

Діалекти відображають особливості менталітету та традицій місцевих жителів, допомагають зберегти та передати цінну інформацію про життя, культуру та історію регіону.

В дослідженні діалектних ареалів Південної Кореї було встановлено, що кожен регіон має свої унікальні особливості у вживанні мови та прояві діалектних рис. Наприклад, діалект Пусана відрізняється від діалекту Сеула, а діалект острова Чеджу має свої специфічні риси.

Крім того, діалекти відіграють важливу роль у вивченні історії Південної Кореї та розвитку корейської мови. Діалекти Південної Кореї зберегли численні архаїчні особливості мови, які можуть бути втрачені в офіційній мові. Вивчення діалектів може допомогти відновити та зберегти ці архаїчні риси мови, які були характерні для стародавніх часів та можуть бути корисними для дослідження історії корейської мови та культури.

РОЗДІЛ 2. ВІДМІННОСТІ ДІАЛЕКТНИХ АРЕАЛІВ ПІВНІЧНОЇ ТА ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ

Північна і Південна Кореї мають різні діалектні ареали, хоча основні принципи корейської мови залишаються незмінними. Нижче наведено відмінності між діалектними ареалами північної та південної Кореї:

Акцент: Північні корейці зазвичай наголошують слова на першому складі, тоді як південні корейці наголошують слова на другому складі. Це призводить до різниці в процесі вимови слів.

Інтонація: В північній Кореї інтонація має тенденцію бути більш монотонною, тоді як в південній Кореї інтонація більш експресивна і мелодійна.

Лексика: Є деякі слова, які вживаються виключно в північній або південній Кореї. Наприклад, у Північній Кореї для позначення "телефону" використовується слово "телеком", тоді як у Південній Кореї вживають слово *핸드폰*.

Грамматика: Є деякі різниці у граматиці між діалектними ареалами. Наприклад, у північній Кореї вживається форма дієслова *하다* для позначення дії, тоді як у південній Кореї цю ж дію позначають за допомогою дієслова *해준다*.

Алфавіт: В північній Кореї існує дещо інший стандарт корейського алфавіту (гвіньок) в порівнянні зі стандартом, що використовується в південній Кореї (хангиль).

Словник: У Північній Кореї більш вживаються слова, які пов'язані з комунізмом та радянською культурою, тоді як у Південній Кореї більше вживаються запозичення з англійської мови та слова, пов'язані з сучасними технологіями.

Географічні особливості відіграють важливу роль у різниці діалектних ареалів між Північною та Південною Кореєю. Наприклад, гірська місцевість у північних регіонах Кореї, таких як провінції Хванхе та Рязан, може викликати різноманітні діалекти через утруднений доступ до інших регіонів.

У міжгірських долинах можуть розвиватися інші діалекти, які відрізняються від тих, що використовуються на гірських схилах. Крім того, річкові долини, які

домінують у південній частині Кореї, можуть відігравати важливу роль у формуванні діалектів.

Іншим фактором, який може впливати на формування діалектів, є історичні та культурні впливи, такі як іноземні завоювання, торгівля та міграція. Наприклад, північні регіони Кореї мають довгу історію тісних зв'язків з Китаєм, тоді як південні регіони мають більшу взаємодію з Японією та Заходом.

2.1 Пхьонанський діалектний ареал

Пхьонанський діалектний ареал - це один з діалектних ареалів, який поширений у північній частині Кореї, зокрема в провінції Пхьонан, яка розташована на північному заході КНДР. Пхьонанський діалект відноситься до північнокорейської мови, яка є однією з двох офіційних мов КНДР.

Характерними рисами пхьонанського діалекту є:

1. Асиміляція голосних звуків: у пхьонанському діалекті голосні звуки можуть змінюватися під впливом наступних голосних звуків.
2. Збіг між звуками ㅈ [j] та ㅊ [ch]: у пхьонанському діалекті звук ㅈ та ㅊ мають тенденцію збігатися у вимові.
3. Леніція: у пхьонанському діалекті деякі звуки можуть ставати м'якшими в певних позиціях, наприклад, звук ㅈ [g] може ставати звуком ㅉ [k] у позиції перед голосним звуком.
4. Апокопа: у пхьонанському діалекті деякі закінчення слів можуть бути видалені, що призводить до скороченої форми слів.
5. Інтонація: пхьонанський діалект має своєрідну інтонацію, яка відрізняє його від інших діалектів (*Korean Dialect Dictionary*, 1997р.; *Naver Korean-English Dictionary*).

Пхьонанський діалектний ареал відображає історичні та культурні особливості північної частини Кореї.

Період Трьох держав (57 до н.е. - 668 н.е.): Пхьонанський діалект сформувався в цей період, коли територія Пхьонану була розділена між трьома корейськими державами - Когурьо, Пакче та Сілла.

Династія Корейських Вон (918-1392): Під час цієї династії пхьонанський діалект був одним з основних діалектів, що використовувалися в літературі та офіційних документах.

Японська колонізація (1910-1945): Під час японської колонізації Пхьонанський діалект був пригнічуваний, і японська мова стала домінуючою мовою на території Пхьонану.

Корейська війна (1950-1953): Під час війни Пхьонанський діалект дістався північнокорейським військам, які потім установили контроль над цією територією.

Кампанія з мовної чистоти (1960-1970): Після закінчення війни в Північній Кореї була започаткована кампанія з мовної чистоти, в ході якої мовні реформи стали спрямовані на створення стандартизованої версії північнокорейської мови. Ця кампанія вплинула на використання пхьонанського діалекту в офіційних документах та засобах масової інформації.

2.2 Хамгьонський діалектний ареал

Хамгьонський діалектний ареал є одним з основних діалектних ареалів корейської мови, разом з Пхьонанським. Хамгьонський діалектний ареал охоплює північно-східну частину Південної Кореї та південно-східну частину Північної Кореї. Діалект характеризується наступними особливостями:

Асиміляція голосних: Хамгьонський діалект має тенденцію до асиміляції голосних звуків, що відбувається при зміні слів. Наприклад, слово *도깨비* [dokkaebi] – *нечисть* вимовляється як *토깡이* [toggaengi].

Підсилення приголосних: У Хамгьонському діалекті часто підсилюються приголосні звуки на початку слів. Наприклад, слово 김치 [kimchi] – кімчі вимовляється як 깰치 [kkanchi].

Збільшення кількості складів: У Хамгьонському діалекті слова мають тенденцію до збільшення кількості складів. Наприклад, слово 강아지 [gangaji] – цуценя може вимовлятися як 강가이/지 [ganggaiji] (*Korean Dialect Dictionary*, 1997p.; *Naver Korean-English Dictionary*).

Історично Хамгьонський діалектний ареал був впливовим у культурі і літературі Північної та Південної Кореї. Він був використаний у багатьох класичних творах корейської літератури, таких як "Сонбі", "Чонмун" та "Тангуні сонхва". Крім того, цей діалектний ареал мав вплив на розвиток корейської музики, танцю та інших аспектів корейської культури.

До нашої ери Північно-східну частину сучасної Південної Кореї та Північної Кореї населяли різні племена, які мали свою власну мову та культуру. У Хамгьонському діалекті можна побачити сліди давніх мов, які вплинули на нього.

У період Корейського царства Хамгьонський діалект мав значний вплив на корейську літературу та культуру. Багато з найвідоміших творів було написано саме на цьому діалекті.

Після приєднання до Японії в 1910 році, японська мова стала офіційною мовою в Північній та Південній Кореї. Це призвело до того, що корейська мова та культура почали загинати. У Хамгьонському діалекті можна побачити вплив японської мови та культури.

Після закінчення Другої світової війни Корея була розділена на Північну та Південну. Хамгьонський діалектний ареал охоплює обидві частини Кореї. Різні соціальні та політичні події, які відбулися після розділу, вплинули на розвиток діалекту в кожній частині.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

У даному розділі курсової роботи було проаналізовано діалектні ареали Північної Кореї та проведено порівняльний аналіз основних рис. Було з'ясовано, що хоча корейська мова в Північній та Південній Кореї має спільні корені та схожу граматику, вона має значні відмінності у діалектному варіанті та вживанні слів.

У Північній Кореї, де корейська мова є офіційною, вживається північнокорейський діалект, який має свої особливості та характерні риси. Наприклад, в ньому вживається більше запозичень з країн СНД та китайської мов, а також має більш складну граматику та вживання слів. У Південній Кореї, де корейська мова також є офіційною, вживається південнокорейський діалект, який має свої особливості та характерні риси. Наприклад, в ньому вживається більше запозичень з англійської та японської мов, а також має більш просту граматику та вживання слів.

Таким чином, порівнявши діалектні ареали Північної та Південної Кореї, можна зробити висновок про їх відмінності та характерні риси. Крім того, можна зазначити, що вивчення діалектів є важливим для розуміння культурної та мовної спадщини Північної та Південної Кореї, а також для збереження архаїчних форм мови та розуміння історичного розвитку.

РОЗДІЛ 3. ВИМИРАННЯ ДІАЛЕКТІВ ТА СПОСОБИ ЗБЕРЕЖЕННЯ

Збереження діалектів Кореї - це важливе завдання, яке потребує спільних зусиль уряду, академічної спільноти та громадян. Ось декілька способів, які можуть бути використані для збереження діалектів Кореї:

- Збір та документування мовного матеріалу: важливо збирати і документувати мовний матеріал у формі записів, відео та аудіо записів для збереження мовної спадщини. Такі матеріали можуть бути використані для подальшого дослідження та вивчення діалектів.
- Вивчення та популяризація: важливо пропагувати знання про діалекти Кореї та проводити наукові дослідження, щоб зрозуміти і зберегти мовну спадщину. Навчальні заклади можуть ввести спеціальні курси, щоб вивчати діалекти і допомогти зберегти їх у майбутньому.
- Використання у мас-медіа та культурі: використання діалекту у мас-медіа та культурі може допомогти зберегти та популяризувати діалекти. Це може включати написання літератури та виконання музики на місцевих діалектах, проведення телевізійних передач, радіо та інших мас-медіа за допомогою діалектів.
- Заохочення мовного розвитку: уряд Кореї та місцеві організації можуть заохочувати розвиток діалектів, сприяючи використанню їх у повсякденному житті та в культурних заходах.
- Використання у писемності та мовленні: важливо стимулювати використання діалектів у писемності та мовленні. Наприклад, література, пісні та інші види мистецтва можуть використовувати діалекти для відтворення місцевого колориту та культурної спадщини.
- Заохочення використання мови в повсякденному житті: уряд Кореї та місцеві організації можуть заохочувати використання діалектів у повсякденному житті, наприклад, у школах та на робочих місцях.

- Освіта та курси: важливо навчати молодь місцевих діалектів та історії мови Кореї. Це може включати спеціальні курси у школах, університетах та дорослій освіті.
- Створення мовних програм: додатки та програми, що дозволяють навчатися та використовувати діалекти, можуть допомогти зберегти мовну спадщину.

На сьогоднішній день у Кореї існують багато проектів та ініціатив збереження діалектів. Такі проекти передбачають збір та документування мовного матеріалу, проведення лінгвістичних досліджень тощо.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 3

У даному розділі курсової роботи була розглянута важливість збереження діалектних ареалів Кореї. Було виявлено, що діалекти є важливим елементом культурної та мовної спадщини нації, який відображає її історію, традиції та особливості регіонального життя.

Збереження діалектів має велике значення для збереження культурної спадщини Кореї, оскільки вони відображають унікальні особливості різних регіонів та показують наскільки різноманітною є корейська мова. Крім того, збереження діалектів є важливим для збереження мовної різноманітності, що є одним з найцінніших ресурсів культури та сприяє розвитку міжкультурного діалогу.

Також, збереження діалектів має важливе значення для наукового дослідження корейської мови та її еволюції. Діалекти допомагають розуміти історичний розвиток мови та визначити зміни в мовних процесах, що сталися в різних регіонах.

Отже, збереження діалектних ареалів Кореї є важливим завданням для збереження культурної та мовної спадщини країни. Це має важливе значення для розвитку міжкультурного діалогу, наукових досліджень та збереження мовної різноманітності. Проте, збереження діалектів потребує уважного вивчення та застосування відповідних заходів, що дозволять їх зберегти на майбутнє.

ВИСНОВОК

Завершуючи курсову роботу на тему "Діалектні ареали Кореї", можна зробити висновок, що корейська мова має багату історію і культурну спадщину, яка відображається в різних діалектах, які використовуються в різних регіонах Кореї. Хоча сучасний стандартний південнокорейський діалект став домінуючим у всій Кореї, існують деякі різниці в лексиці, фонетиці та граматиці між різними діалектними групами.

Діалекти Кореї можна класифікувати за географічними, історичними та соціокультурними критеріями. До найвідоміших діалектних ареалів належать пхьонанський, хамгьонський, канвонський, кьонсан, діалектні ареали Чолла і Чеджу кожен з яких має свої особливості в лексиці, фонетиці та граматиці.

Історія та політичні події також мали великий вплив на розвиток корейської мови і діалектів. Колишні імперії та колоніальні держави, такі як Японія, внесли свій внесок у формування сучасної корейської мови та діалектів.

Загалом, корейська мова та її діалекти є важливою частиною культурного надбання Кореї та мають велике значення для збереження національної ідентичності та спілкування між людьми.

Також важливо відзначити, що згідно зі статистикою, зростає кількість людей, які вивчають корейську мову за кордоном. Це свідчить про зростаючий інтерес до культури та мови Кореї, що може сприяти її подальшому розвитку і відомості про діалектні ареали стануть не менш важливими для зрозуміння різноманітності та багатства корейської мови.

У підсумку, вивчення діалектних ареалів Кореї є важливим завданням для розуміння корейської мови та культури. Завдяки вивченню діалектних особливостей можна зрозуміти різноманітність та багатство корейської мови, що в свою чергу відображає культурне різноманіття Кореї. Також вивчення діалектів допомагає розширювати знання про культурну спадщину Кореї та сприяє зміцненню зв'язків між різними націями та культурами.

Однак, треба відзначити, що зі зростанням впливу мас-медіа та глобалізації, діалектні особливості мови можуть поступово зникати або змінюватися під впливом загальноживаної мовної норми. Тому, збереження діалектної спадщини та розвиток мови в цілому, потребує постійної уваги та зусиль соціолінгвістів та мовознавців. Тільки таким чином, збережуться і розвиватимуться діалекти Кореї, що в свою чергу відобразатиме культурне багатство та різноманіття країни.

АНОТАЦІЯ

The course work is devoted to the study of the dialect areas of Korea. The work examines the territorial distribution of various dialects and their peculiarities. The dialect areas of North and South Korea were analyzed, and their main features were determined. The work also focuses on the influence of historical events on the development of dialects and their current state.

The work used various sources, including scientific articles, books and online resources. An analysis of linguistic features of each dialect area was carried out, which made it possible to determine their characteristics and relationships between them.

The general conclusion is that the dialects of Korea have many peculiarities and are an integral part of the country's cultural heritage. However, with the growing impact of globalization, their preservation and development requires the constant attention and efforts of sociolinguists and linguists. The work can be useful for anyone interested in Korean language and culture.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

"A Handbook of Korean Verbs: From Regular to Irregular" by Andrew Sangpil Byon, Routledge, 2016.

"A History of Korea: From Antiquity to the Present" by Michael J. Seth, Wiley-Blackwell, 2010.

"A Reference Grammar of Korean: A Complete Guide to the Grammar and History of the Korean Language" by Samuel E. Martin, Tuttle Publishing, 2015.

"Korean Dialects: A Comprehensive Review" by Ho-min Sohn, University of Hawaii Press, 2012.

"Korean History in Maps" by Michael D. Shin, Cambridge University Press, 2014.

"Korean Language in Culture and Society" edited by Ho-min Sohn, University of Hawaii Press, 2006.

"The Japanese Colonial Legacy in Korea: A New Perspective" by Gi-Wook Shin, Columbia University Press, 2009.

"The Korean Language" by Iksop Lee and S. Robert Ramsey, University of Hawai'i Press, 2011.

Brown, L. (1991). Korean dialects: A survey. *Journal of the American Oriental Society*

Hulbert, H. B. (1905). *The phonetics of the Korean language*. Korea Branch of the Royal Asiatic Society.

Kim, H. J. (2012). The relationship between Korean dialects and standard Korean: Evidence from the sound change of the initial *m-. *Journal of East Asian Linguistics*.

King, R. (1990). *Language contact and the development of modern Korean*. University of Hawaii Press.

Lee, H. K. (1991). *Dialects and education in Korea*. *Language and Education*.

Lee, K. S. (2001). *A history of the Korean language*. Cambridge University Press.

Lee, P., & Ramsey, S. R. (Eds.). (2011). *The Korean language in America*. University of Hawaii Press.

Martin, S. E. (2015). *A reference grammar of Korean*. Cambridge University Press.

Sohn, H.-M. (1999). *The Korean language*. Cambridge University Press.